

José Luis Corcuera i Joan Lerma, en l'acte de constitució de la policia autònoma. Qui llavors era ministre d'Interior va manifestar: "La decisió de no crear un cos de policia propi em sembla sensata i encertada tenint en compte els principis d'economia, agilitat i col·laboració".

Sense policia autonòmica

El proper mes de febrer de 1994, l'anomenada Policia Autònoma valenciana complirà un any. Els canvis —pocs— haguts dins d'aquest col·lectiu semblen indicar una clara inclinació al reforçament del model escollit, és a dir, una unitat de la Policia Nacional adscrita a la Generalitat valenciana. D'aquesta manera, l'article 36 de l'Estatut d'autonomia, en vigor des de fa onze anys, és, cada vegada més, un epígraf abocat a la mort per inanició. Concretament, l'Estatut diu: "Hi haurà un cos únic de Policia Autònoma de la Comunitat Valenciana que estarà regulat per Llei de les Corts Valencianes, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica prevista en la Constitució", però tot apunta que aquesta possibilitat desapareixerà quan acabe el termini de l'acord signat entre

Han passat deu mesos des de la creació de la Policia Autònoma valenciana i aquesta continua sense tenir cap incidència efectiva sobre la vida dels ciutadans.

el Ministeri de l'Interior i la Conselleria d'Administració Pública. L'exhauriment d'aquesta regulació no anirà acompanyat, ben segur, d'una revisió del model de policia, sinó més aviat d'una renovació automàtica del model establert.

Opció de futur. En aquest sentit, Vicent Baeza, director general d'Interior de la Conselleria d'Administració Pública de la Generalitat valenciana, ha declarat a EL TEMPS que la unitat adscrita "no és ben bé una policia autonòmica, sinó que es tracta d'una policia administrativa que manté una correspondència absoluta amb les competències administratives". Unes competències que, segons especifiquen els pressupostos autonòmics per a 1994, són prou minses. Es tracta de la "vigilàn-

cia i protecció de persones, òrgans i edificis de la Generalitat valenciana; veïllar pel compliment de disposicions i ordres de la Generalitat valenciana, així com la inspecció de les activitats que són competència seua". En l'edifici de les Corts Valencianes, però, la seguretat està coberta també per guàrdies de seguretat privats. Les tasques designades, la poca presència pública i el fet que la indumentària siga idèntica a la de la Policia Nacional han fet que la Policia Autònoma siga un cos anècdotic i totalment desconegut per la gran majoria de la societat valenciana.

El cos es va constituir mitjançant la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, que permet, a totes aquelles comunitats autònomes que no facen ús de la possibilitat prevista en el seu estatut, "exercir les funcions enunciades en la Constitució" sobre aquesta matèria. Segons el director general d'Interior, aquest procediment permet, d'entrada, disposar d'un cos de policia "mentre s'estudia si és adequat o no crear una policia pròpia". A més, no representa una disminució del nombre d'efectius de la Policia Nacional, i, "sobre el paper, significa que, després de signar l'augment dels efectius, aquests ja arriben preparats". Crear un cos de policia autònom requereix, sempre segons l'autoritat consultada, un "desenvolupament legislatiu molt important". En qualsevol cas, la constitució de la policia de la Generalitat valenciana mitjançant un determinat nombre de funcionaris és una "experiència econòmica adequada".

D'altra banda, José de Juan Rocatí, secretari general del Sindicat Unificat de Policia (SUP) al País Valencià, considera una "valentia d'aquesta comunitat haver optat per aquest model, atès que s'ha posat tot l'ànim a actuar d'avantguarda apostant per una opció de futur que es plantege un repte molt clar: donar la resposta exigida per tal que no esdevinga un fracàs, sinó un model que podran seguir la resta de les comunitats autònomes, tret de les històriques". El model, iniciat per Galícia, és també, per Rocatí, "vàlid per a un futur projecte federal espanyol no disgregador".

Ampliació lenta. El secretari general del SUP creu, però, que l'ampliació del cos és molt lenta i que "farien falta uns 400 policies més, perquè a hores d'ara hi ha més competències transferides que personal disponible". Rocatí, que d'aquí a dos mesos ingressarà en la Policia Autònoma, està a favor de l'augment de sou previst per a aquesta com a incentiu per a promoure l'ingrés. L'afegit econòmic al sou habitual dels policies nacionals serà d'entre 20.000 i 30.000 pessetes i es farà efectiu a començament de 1994. Altres

La indumentària. Un escut de la Generalitat valenciana al braç dret i a la gorra és l'únic distintiu entre la Policia Autònoma i la Policia Nacional.

veus, com la de la Policia Local de València, han manifestat que les policies locals haurien d'haver estat l'embrió d'una policia autònoma de nova planta.

Els reptes més immediats per a 1994 són, segons Vicent Baeza, cobrir les 21 vacants per a arribar als 257 membres que ha de tenir la primera adscripció. La convocatòria es farà per concurs públic dins de la Policia Nacional. L'altre gran repte és el trasllat de l'Institut Valencià de Seguretat Pública, que ara es troba a l'Eliana (Camp del Túria), a l'antic parc mòbil que la Policia Nacional ocupava al polígon de Vara de Quart, a València.

Els pressupostos de 1994 de la Generalitat valenciana preveuen una partida de 519 milions per a la Policia Autònoma, un 9% menys que en el pressupost del 93. D'aquesta quantitat, 394 milions van destinats al capítol de personal, 19 al de despeses de funcionament, i 106 al capítol d'inversions.

RAFA GIL

D'altra banda, sembla que José María Hinarejos, segon comissari de la Policia Autònoma, és la persona destinada a substituir Francisco Pradas, cap d'aquest cos fins al passat dimarts, dia 20 de desembre, quan es va fer efectiva la seua destitució.

Tots els indicis apunten a un model de policia que deixa de costat la possibilitat de crear un autèntic cos autònom, com l'Ertzaintza basca o els Mossos d'Esquadra del Principat, i que entroncaria directament amb els històrics minyons valencians. No obstant Baeza assegura que aquesta és una reflexió que existeix, però que tot just comença ara.

Joan Marí